

handelsdiskriminationen er sådan et alvorligt problem.

Det andet problem hænger sammen med denne dialog syd-nord. Det har været fremme her også i debatten nu, at det er svært at vurdere langtidsvirkningen i disse lande, og det er selvfølgelig, fordi man har haft vanskeligt ved at få modtagerlandene til at spille så aktivt med i det her forløb, så vi ligesom kan høre: Hvor bliver samtalen så jævnbyrdig, at den også giver mening, når vi kommer hjem og siger: Hvad skal der gøres yderligere ved det?

Det er jo uhyggeligt, hvis det er gået sådan – jeg tror, det er Christian Balslev-Olesen fra Folkekirkens Nødhjælp, der har nævnt det – at vi måske kan være blevet så resultatfikserede, at vi ikke nærmer os de allersværeste opgaver længere. Han nævner, at altså i de grummeste områder i Tanzania finder man ikke engang NGO-erne længere, fordi det er for svært at få det lavet på en sådan måde, at det også kan evalueres.

I forlængelse af den samtale synes jeg også, at man en gang imellem også skulle spørge sig selv: Hvilken virkning har syd på nord? Hvad betyder det for os, at vi er med i bistandsarbejdet? Jeg tror simpelt hen ikke, man bare kan opretholde det høje niveau ved, at vi har debatter herinde. Det vil sige, at det skal vi så gøre. Vi kan også gøre det i kraft af, at der faktisk finder en folkelig debat sted i Danmark, hvor vi bliver opmærksomme på, hvilken fælles verdenssituation vi er i, altså at udviklingen i ulandene hænger sammen med udviklingen i vores lande, at vores måde at opføre os på også har en skadelig – også en gang imellem en gavnlig – virkning på, hvad der sker i deres lande, og de kan lære os noget.

Jeg ved fra mine egne nærmeste venner og nære familie, hvilken rolle det har spillet, at de på et tidligt tidspunkt i deres liv er kommet i kontakt med ulandene. Men det er ikke bare enkeltstående personer her og dér; det har faktisk haft en stor indflydelse generelt i Danmark, at vi har haft det høje niveau for vores ulandsbistand. Det er noget, jeg synes vi skal gøre meget mere ud af i den tid, der kommer nu, fordi de store udfordringer, vores klode står over for globalt, miljømæssigt og socialt, hænger tæt sammen med, at nord-syd-dialogen går begge veje, og at indtrykket går begge veje.

Og så vil vi altså stemme for forslaget til vedtagelse, og vi vil stadig væk glæde os over, at

Venstre har lovet at betale 1 pct. til vores ulandsbistand.

Klaus Kjær (DF):

Der skal ikke være tvivl om, at også Dansk Folkeparti ønsker en øget kvalitet i evalueringsprocessen. Under denne evaluering bør der også indgå prioriteringer og vurderinger, hvor befolkningerne får mest for pengene, det vil sige hjælp til selvhjælp.

Det gamle ordsprog om i stedet for at hjælpe en mand med at fange en fisk, så han har mad til én dag, så lærer man ham at fremstille et fiskenet, fordi så får han mad resten af livet. Det gælder jo stadig væk, det gamle ordsprog.

I Dansk Folkeparti mener vi, at det ikke alene er et fattigdomsproblem, og selvfølgelig skal fattigdommen prioriteres højt, men det er også et spørgsmål om uddannelse frem for her og nu-hjælp. Der har jo været utallige eksempler på mere eller mindre fejlslåede projekter, f.eks. i form af overdreven konsulentbistand. En lille landsby får måske installeret en pumpe, og så sender man en konsulent ned, som skal rådgive og vejlede befolkningen i de mest elementære ting om, hvordan man nu reparerer den her pumpe, hvis den går i stykker. Kontrakten er måske tegnet for et halvt år, og uanset om der er brug for konsulentens bistand eller ej i den periode, så gennemføres projektet tidsmæssigt og selvfølgelig med ulandsmidler til konsulenten. Det er bare et eksempel på en prioritering, hvor man hellere fra starten skulle lære befolkningen: Hvordan betjener vi den her pumpe? Hvad gør de, hvis den går i stykker, osv.?

Altså NGO-ernes rolle skal man nu passe på ikke at overdrive. I Dansk Folkeparti mener vi selvfølgelig også, at mange NGO-ere gør et glimrende og godt stykke arbejde, men der er altså også mange eksempler på manglende koordination, nogle projekter, som aldrig bliver til andet end ord og programmerklæringer, men som ikke munder ud i konkrete projekter. Der mener jeg også at vi i kvalitetsvurderingen skal følge op i forbindelse med evalueringer, også hvad angår NGO'ernes arbejde, så vi er bedre rustet til næste gang, der iværksættes et projekt.

Noget helt andet er, at Dansk Folkeparti ikke mener, at vi bør opretholde det verdensrekord-høje niveau, som 1 pct. af bruttonationalindkomsten er. Vi mener, at 0,7 pct. nok er et mere realistisk tal eller i hvert fald mere på linje med, hvad de øvrige landes befolkninger forholdsmæssigt yder.